

ე. ნუხაძე

სუფილოლოგიური I-ისა და ნუხაძელი თეთის ხელშეკრულება

CTH 53: A. KBo 1.4 + KUB 3.10 (+?) KUB 3.9; B. KUB 3.2 = A ii 4-14
C. KBo 1.16 = A ii 15-19; D. KUB 3.3 = A ii 25-27; E. KBo 13.55 (=A iv 38-43)
< CTH 136: KBo 28.98 (del Monte OA 24:266) = ii 4-15.

§ 1. ასე ამბობს ჩემი უდიდესესობა, სუფილოლოგიური, დიდი მეფე, მეფე ხათის ქვეყნისა, გმირი: როდესაც მითანის ქვეყნის მეფემ მიზნად დაისახა შარუფშის მოკვლა და მითანის ქვეყნის მეფე შევიდა ნუხაძის ქვეყანაში თავის ფეხოსან და რხენოსანი ლაშქარით, და როდესაც მან შეავიწროვა იგი, შარუფშიმ მარცხე გაუგზავნა ხათის მეფეს და ასე უთხრა: „მე ხათის მეფის ქვეშევრდომი ვარ. მიხსენი!“ და მე, ჩემმა უდიდესესობამ, გავგზავნე ფეხოსანი და რხენოსანი ლაშქარი მის საშველად, და მათ გააძევეს მითანის ქვეყნის მეფე, თავის ფეხოსან და რხენოსან ლაშქართან ერთად, ნუხაძის ქვეყნიდან.

§ 2. და მე, დიდი მეფე, ვერ ვიყავი ნუნარად ამ ამბის გამო და მე გავეშურე შარუფშის დასახმარებლად. და რადგანაც ამ დროისთვის ისუვას ქვეყანა მჭრულად განეწყო ხათის მეფის წინააღმდეგ, მე, ხათის მეფე, ნავედი ისუვას ქვეყანაში. იმის შემდგომ, რაც მე

გავანადგურე ისუვას ქვეყანა, გავნიე შარუფშის
დასახმარებლად მითანის ქვეყნის წინააღმდეგ. როდესაც
მივალწიე მთა ქაშიარას მხარეს, ანთარათლომ, ალშეს
ქვეყნის მიეფემ, შემოუჭია ჩემს უდიდებულესობას მთა
ქაშიარა მე გავანადგურე.

...

§ 3. შეკელი ოქრო (?) იყოს წლიური ხარკი.
იგი უნდა აწიონოს ხათის ვაჭრების სასწორით. თეთე
ყოველწლიურად უნდა ეახლოს ჩემს უდიდებულესობას,
მის ზაჭონს, ხათიში.

§ 4. იგი ჩემი მეგობრის მეგობარი უნდა იყოს და ჩემი
მჭრის მჭერი. თუკი ხათის მიეფე ხურის, ან ეგვიპტის, ან
ზაბილონის, ან აშთათას, ან ალშის ქვეყნების წინააღმდეგ
გაილაშქრებს – იმ ურხო ქვეყნების წინააღმდეგ,
რომლებიც შენს საზღვრებთანაა და მჭრულად არიან
განწყობილნი ხათის მიეფის წინააღმდეგ, ან ის ქვეყნები,
რომლებიც შენს საზღვრებთანაა და მშვიდობა აქვთ
დამყარებული ხათის მიეფესთან – მუქიშის, ალეპოს,
ქინზას ქვეყნები – როდესაც მე, ხათის მიეფე, შევუჭევ
მათ, თუკი თეთე არ გამოიყვანს მთელი შემართებით
თავის ფეხოსანსა და რხენოსან ლაშქარს და არ
იზრძოლებს ჩემი მჭრის წინააღმდეგ, იგი დაარღვევს
ფირს. ან, თუკი მე გავგზავნი უფლისწულს ან
დიდაზნაურს, თავის ფეხოსან და რხენოსან ლაშქართან
ერთად, თეთეს საშველად, ან ვინმეს საშველად – რათა
შეუჭიოს სხვა ქვეყანას – თუკი თეთე მთელი გულით

არ ღარაზმავს თავის ფეხოსან და რხენოსან ლაშქარს და არ შეუტევს მტერს, ის ღარღვევს ფიქს. ან თუკი იგი რამე ზოროტებანს ჩაიღენს, და ასე იფიქრებს: „იმის მიუხედავად, რომ ფიქსს ქვეშ ვარ და ხელშეკრულების ქვეშევრდომი ვარ, ან მტერმა დაამარჯხოს იგი, ან მან დაამარჯხოს იგი, მე არაფერი მინდა ვიწოდე ამის შესახებ“ – იგი ღარღვევს ფიქს. ან თუ იგი მტერს მისწერს (და) ასე ეტყვის: „ხათის ლაშქარი მოდის შეტევაზე. ფეხიზლად იყავი!“ – იგი ღარღვევს ფიქს. ... ხურის ქვეყანა, აშთათას ქვეყანა, უფას ქვეყანა...

§ 5. თუკი სხვა მტერი ხათის მეფის წინააღმდეგ წამოვა და შეუტევს ხათის, ან თუკი ვინმე აუჯანყდება ხათის მეფეს, და თეთე შეიჭკობს ამას, მაშინ იგი სასწრაფოდ უნდა მოვიდეს თავისი ფეხოსანი და რხენოსანი ლაშქრით ერთად უფლისწულის სამველად. მაგრამ თუკი თეთესთვის შეუძღვებლით მოსვლა, ან მისი ვაჟი, ან მისი ძმა, ან მისი მალაღი სამხედრო თანამდებობის პირი უნდა მოვიდეს სასწრაფოდ ფეხოსან და რხენოსან ლაშქართან ერთად ხათის მეფის სამველად.

§ 6. ან, თუკი ვინმე დაჩავრავს თეთეს, ან , ან ვინმე სხვა, და იგი გაუგზავნის ხათის მეფეს: „მოდი ჩემ სამველად, მაშინ მეფე მოვა მის დასახმარებლად. და იგი გაავგზავნის ან ან ან უფლისწულს, ან დიდაზნაურს, ფეხოსანი და რხენოსანი ლაშქრით და ისინი დაამარჯხებენ მტერს. და ახლა თეთე შემოჭრილდა ხათის მეფის ვასალოზისკენ თავდაჯვრის მიზნით და თავის

თავისთვის. და თუკი მე გამოვგზავნი ხათის აზნაყრს, თავის ფეხოსან და რხენოსან ლაშქართან ერთად ნუსხაძის ქვეყანაში, ისინი შემოვლენ მის ქალაქებში, და მან უნდა დაიყვას და გამოკვეთოს ისინი. მათ უნდა იარონ მსგავსად ძმებისა მის წინ. მან უნდა დაიყვას ხათის მეფე. და მომავალში, რომელი ხეთელიც განიზრახავს ზოროტყებას თეთეს წინააღმდეგ – თუკი იგი გადაწყვეტს მისი ქალაქიდან ნადავლი წაიღოს, ის დაარღვევს ფირს.

§ 7. და რომელი ტყვეებურ ხათის მეფემ წამოიყვანა ნუსხაძის ქვეყნიდან – ხურის ქვეყნის ტყვეები, ქინზას ქვეყნის ტყვეები, ნიას ქვეყნის ტყვეები, ან ტყვეები მუქიძის ქვეყნიდან – თუკი მათგან ზოგი კარგი ან ქალი გაიქრევა ხათიდან და შემოვა შენს ქვეყანაში, შენ არ უნდა იფიქრო შემდეგნაირად: „მიუხედავად იმისა, რომ მე ქვეშევრდომი ვარ ხელშეკრულებისა და ფირის ქვეშ ვარ, მე არ მინდა ვიყოფი რამე ამის შესახებ. დაე დარჩნენ ისინი ჩემს ქვეყანაში“. თეთემ უნდა შეიპყროს ისინი და დაუბრუნოს ისინი ხათის მეფეს.

§ 8. თუკი ვინმე ნააქეზებს თეთეს ზოროტყებაზე, იქნება ეს ხეთელი თუ თავისი საკუთარი ქვეშევრდომი და თეთე არ შეიპყრობს მას და არ გაუგზავნის მას ხათის მეფეს, იგი დაარღვევს ფირს.

§ 9. ნუსხაძის რომელი მოქალაქეებურ რზოვრობენ ხათიში – იქნება ეს აზნაყრი თუ მონა, ქალი თუ მონა ქალი და თეთე მოითხოვს მას ხათის მეფისგან და ხათის მეფე მისცემს მას, მან უნდა ნაიყვანოს იგი. მავრამ

თუკი ხათის მეფე არ მისწემს მას და იგი გაიქრება და მივა თეთესთან, (ან) თუკი თეთე მას ისევ მოიჭარებს, იგი დაარღვევს ფიქს.

§ 10. და თუკი რომელიმე ქვეყნის მკვიდრი ადგება და მოვა თეთეს ქვეყანაში და თეთე მათ არასასურველ სიტყვებს ეტყვის და მიუთითებს მთებინაკენ ან სხვა ქვეყნისაკენ, იგი დაარღვევს ფიქს. უთხარი მათ სასურველი სიტყვები და უჩვენე მათ ხათის გზა. თუკი ლტოლვილი ხურის ქვეყნიდან ან სხვა ქვეყნიდან მოვა ნუხამის ქვეყანაში, თეთემ არ უნდა დააყოვნოს იგი, არამედ უნდა გამოუშვას იგი ხათიში. თუკი იგი არ გამოუშვებს მას, იგი დაარღვევს ფიქს.

§ 11. და რაჯ თეთეს სურს, მან უნდა მოითხოვოს ხათის მეფისგან. იგი მიიღებს, რასაჯ უფლისწული მისწემს მას. მან არ უნდა აიღოს ის, რასაჯ უფლისწული არ მისწემს.

§ 12. და რადგანაჯ მე თეთეს კარგად მოვექერი, დავუბრუნე მას სიროჯბლე, როდესაჯ მკვდარი იყო და დავაბრუნე თავის ქვეყანაში,

§ 13. შიხის ღვთაება რისა, ქალაქ არინას შიხის ქალღვთაება, ჭაროსის ღვთაება რისა, ხათის ჭექა-ქუხილის ღვთაება, შერი, ხური, ნანას მთა, მთა ხაზი, ... ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ლაშქარის ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ზაზრის ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ალეპოს ჭექა-ქუხილის ღვთაება, რიფაღანდას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ნერიქის ჭექა-ქუხილის ღვთაება,

ლოხერინას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, სამარხების ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ხისაშაფას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, სახფინას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, საფინსუვას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ფითიარიქის ჭექა-ქუხილის ღვთაება, სამუხას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ხურმას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, სარისას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ღახმარენის ჭექა-ქუხილის ღვთაება, უფას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ქირყვანას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ისხუფუთას ჭექა-ქუხილის ღვთაება, ნუხაშის ჭექა-ქუხილის ღვთაება.

§14. მზრუნველი ღვთაება, ხათის მზრუნველი ღვთაება, ზითხარია, ქარზი, ხაფანთალია, ქარახნას მზრუნველი ღვთაება, მიღამოენის მზრუნველი ღვთაება, მონადირის ჩანთის მზრუნველი ღვთაება, ეა, ალათუ, თურმითას თელიფინუ, თავინიას თელიფინუ, ხანხანას თელიფინუ, ფირვა, ასქასეფა.

§15. მთვარის ღვთაება, ფიქის ბაჭონი, იშხარა, ფიქის დედოფალი, ხებათი, რის დედოფალი, იშთარი, მიღამოენის იშთარი, ნინეკეს იშთარი, ხათარინას იშთარი, ნინათა, ქულოთა, ომის ღვთაება, ხათის ომის ღვთაება, ილიანას ომის ღვთაება, არჩიას ომის ღვთაება, იარი, ზაფანა.

§16. ხურმას ხანთითასუ, სამუხას აზარა, ანქუვას ქათახა, ქათაფას დედოფალი, თახურფას ამაძა, ფუნას ხაღარა, ხუფისნას ხუვასანა, ისხუფითას თაფისუვა, ლანღას ქალბაჭონი, ლანღას ქუნიავანი, ქინზას ..., ლიბანის მთა, სარინას მთა, ფისაისას მთა, მთაში მცხოვრები ღვთაებები, დაქირავებული ღვთაებები,

ერემქივგალი, ხათის ყველა ღვთაება და ქალღვთაება, ქირყვანას ქვეყნის ყველა ღვთაება და ქალღვთაება,, ნუხაშის ქვეყნის ყველა ღვთაება და ქალღვთაება, ყველა უწინდელი ღვთაებანი: ნარა, ნამსარა, მინქი, თუხუსი, ამუნქი, ამიზაფუ, ალალოუ, ანთუ, ანუ, აფანთუ, ენლილი, ნინლილი.

§ 17. მთები, მდინარეები, ნყაროები, დიდი ზღვა, რა და დედაძინა, ქარები და ღრუბლები. ისინი მონმეებად დაუდგებიან ამ ხელმეკრულენასა და ფიქს. ხელმეკრულენის ყველა სიჭკვა და ფიქრი, რომელიც დანერილია ამ ფირფიჭაზე – თუკი თეთე დაირავს ამ სიჭკვებს ხელმეკრულენისა და ფიქს, რომელიც დანერილია ამ ფირფიჭაზე, ეს ფიქრის ღვთაებანი დაირავენ თეთეს, თავის თავთან, როლებთან, ვაჟებთან, შვილიშვილებთან, ოჯახთან, სახლთან, ქალაქთან, ქვეყანასთან და თავის ქონებასთან ერთად.

კოლოფონი: ეს ფირფიჭა ... და უკეთუ ...

ვ. ალეპო

მუკათალი II-ისა და ალეპოელი თაღმი-ძარჸმას ხელშეკრულება

CTH 75: A. KBo 1.6; B. KUB 3.6; C. KUB 3.5; D. 21/c; E. KUB 48.72 (Aof 2:51)

§ 1. ასე ამბობს თაზარნა, მუკათალი, დიდი მეფე, მეფე ხათის ქვეყნისა, გმირი: ძე მურსილისა, დიდი მეფისა, ხათის მეფისა, გმირისა: შვილიშვილი სუფილულიუძასი, დიდი მეფისა, ხათის მეფისა, გმირისა:

§ 2. მამაჩემმა მურსილიმ თაღმი-ძარჸმასთან, ალეპოს მეფესთან, ხელშეკრულების ფირფიტა დანერა მაგრამ ფირფიტა მოიპარეს. მე, დიდმა მეფემ, ახალი ფირფიტა შევადგინე მისთვის, ჩემი ზეჯდით დავბეჭდე და მივეყრი მას. მომავალში ამ ფირფიტის სიტყვარ კი არავინ არ უნდა შეყვალოს. სიტყვა თაზარნასი, დიდი მეფისა არ არის ის, რაჸ შეიძლება უარყო ან დაამტკვირო. ვინჸ შეყვლის მას, უნდა მოკვდეს. მამაჩემი მურსილის ხელშეკრულების ფირფიტა შემდეგნაირად იყო შედგენილი:

§ 3. ასე ამბობს ჩემი უდიდებულესობა, მურსილი, დიდი მეფე, მეფე ხათისა: ძე სუფილულიუძასი, დიდი მეფისა, ხათის მეფისა, გმირისა:

§ 4. უნინ ალექპოს მეფეებს დიდი მეფობა ეპყრათ, მაგრამ ხათყსილიომ, დიდმა მეფემ, ხათის მეფემ, მყრსილიომ, დიდმა მეფემ, ხათყსილის შვილიშვილმა, დიდმა მეფემ, დანგრია ალექპოს მეფობა და ალექპოს ქვეყანა.

§ 5. როდესაყ თყთხალია, დიდი მეფე სამეფო ტახტზე დაჯდა, ალექპოს მეფემ მშვიდობა დაამყარა მასთან. მაგრამ ალექპოს მეფემ მხარი იყვალა და გაყრიგდა ხანიგაღბათის მეფეს. ამ ამბის გამო მან განადგურა ისინი – ხანიგაღბათისა და ალექპოს მეფეები თავიანთ ქვეყნებთან ერთად. და მან დაშალა ქალაქი ალექპო.

§ 6. ალექპოს მეფემ დანაშაული ჩაიდინა ხანიგაღბათის წინააღმდეგ, მაგრამ მან ასევე ჩაიდინა დანაშაული ხათყსილის, ხათის მეფის წინააღმდეგ.

§ 7. აშთათას ხალხმა და ნყხაშის ხალხმა მოითხოვეს ქალაქები და სასაზღვრო რეგიონები ალექპოს ქვეყნისა მითანის მეფისგან.

§ 8. და მითანის მეფე მოვიდა და მისყ ეს ქალაქები და სასაზღვრო რეგიონები აშთათას ხალხს და ნყხაშის ხალხს, აღსანიშნავად მეგობრული ყრთიერთობისა.

§ 9. და მან დანერა ფირფიტა მათთვის ამ ქალაქების და სასაზღვრო რეგიონების შესახებ და მან დაბეჯდა თავისი სანჯღავით. ასე ჩაიდინა ალექპოს მოსახლეობამ ხათყსილის, ხათის მეფის წინააღმდეგ დანაშაული.

§ 10. როდესაყ აშთათას ხალხი და ნყხაშის ხალხი მოვიდა ხათყსილისთან, ხათის მეფესთან, მათ მოითხოვეს

ქალაქები და სასაზღვრო რეგიონები ალექსოს ქვეყნისა, და ხათის მეფე მოვიდა და მან გადასწა ქალაქები და სასაზღვრო რეგიონები ალექსოს ქვეყნისა აშთათას მარხოვრებლებს და ნუხაშის მარხოვრებლებს, როგორც ძღვენი. მან შეადგინა ფირფიტები ამ ქალაქებისა და სასაზღვრო რეგიონების შესახებ და მან დაბეჭდა ისინი თავისი ზეჯდით. მათ იგი დღემდე აქვთ.

§ 11. როდესაც სუფილოლიუმა, დიდი მეფე, მეფე ხათის ქვეყნისა, მამაჩემი, დაჯდა სამეფო ტახტზე, იგი წავიდა მითანის მეფის წინააღმდეგ და აიღო ქარხემიშის ქვეყანა, ალექსოს ქვეყანა, და ნუხაშის ქვეყანა, ხოლო ქინზას ქვეყანა და ამურუს ქვეყანა მან ეგვიპტის მეფეს წაართვა და საზღვრად ლიბანის მთა დაადგინა.

§ 12. და ქალაქები და სასაზღვრო რეგიონები ალექსოს ქვეყნისა, რომლების ხათუსილიმი, დიდმა მეფემ, მეფემ ხათის ქვეყნისამ, მისცა აშთათას ხალხს და ნუხაშის ხალხს საჩუქრად, ალექსოს ქალაქები და სასაზღვრო რეგიონები

§ 13. თაღმი-შარუმას შთამომავლობამ უნდა დაიყვას მისი უდიდებულესობა, მურსილი, ხათის მეფე, და მისი უდიდებულესობის, დიდი მეფის შთამომავლობამ არ უნდა ჩამოავდოს ტახტიდან თაღმი-შარუმას შთამომავლობა. ჩემი უდიდებულესობა, დიდი მეფე, იქნება თაღმი-შარუმას, ალექსოს მეფის დამხმარე, და თაღმი-შარუმა, ალექსოს მეფე, იქნება მისი უდიდებულესობის, დიდი მეფის, ხათის მეფის დამხმარე. მისი უდიდებულესობის,

მურსილის, ხათის მეფის შთამომავლობა დამხმარე იქნება თაღმი-შარუძას შთამომავლობის დამხმარე და თაღმი-შარუძას შთამომავლობა იქნება ჩემი უფიღებულესობის შთამომავლობის დამხმარე. რადგანაჲ ჩვენ ყველანი ვართ სუფილულიუძას, დიდი მეფის შთამომავლები, დაე, ჩვენ ერთი სახლი გვქონდეს. ხათის ღვთაებები და ალეპოს ღვთაებები იყვნენ მონმეები ამ საქმეში.

§ 14. მომავალში, ალეპოს სამეფო არ უნდა აღემატოს ხათის სამეფოს. თაღმი-შარუძამ, ალეპოს მეფემ, უნდა დაიწვას მისი უფიღებულესობა, დიდი მეფე, მეფე ხათისა და ჩემი უფიღებულესობა, მურსილი, დიდი მეფე, დაიწვას თაღმი-შარუძას, ალეპოს მეფეს. არავინ არ უნდა აიღოს რამე თაღმი-შარუძას ქონებიდან ან მისი ვაჟისა ან შვილიშვილის ქონებიდან. თაღმი-შარუძას ვაჟმა და შვილიშვილმა, ალეპოს მეფემ, უნდა შინარჩუნოს ალეპოს მეფობა.

§ 15. მწერალმა დანერა ეს ფირფიტა ხათუსაში ლიზის, მეჭინბეთუხუცესის თანდასწრებით, გასუს, ქურუმების უფროსის: დუ ლი, ...: არანხაფალიყის, მარჯვენა ჯარის უფროსის, მარჯვენა ჯარის სარდლის: ლუსაქის, სასახლის მსახურთუხუცესის: მითანა-მუვას, მწერალთა უფროსის: და ლამა-ფიას, მეფის ანთუვასაღლისა და მწერლის თანდასწრებით.

ზ. სირია

მურსილი II-ს სირიული კამათის არბიტრაჟი

§ 1. ასე ამბობს მისი უდიდებულესობა, მურსილი, დიდი მეფე, მეფე ხათის ქვეყნისა, ძე სუფილუკლიუძისი, დიდი მეფისა, ხათის მეფისა, გმირისა:

§ 2. უნინ იარსუვათას ქალაქი ეკუთვნოდა ზარგას ქვეყანას. შემდგომ იგი ძალით მოაქრია აზირადას ზაბუამ ხურის ქვეყნის მეფის ძალაუფლების ქვეშ, რომელმაც იგი თეთეს, ხაზირუს, ზაბუას გადასცა. შემდეგ ისე მოხდა, რომ თეთემ და ენ-ურთამ ომი გამოუჩნადეს მისი უდიდებულესობას, ხოლო აზირადა მისი უდიდებულესობის მხარეს დადგა. მან განდევნა ენ-ურთა, მისი უდიდებულესობის მჭერი ქვეყნიდან, თვითონ კი მოვიდა ხათის ქვეყანაში, მის უდიდებულესობასთან. დამიჩოქა და ასე მითხრა: ვინაიდან იარსუვათას ქალაქი უნინ ზაბუაჩემს ეკუთვნოდა, მომერი დარარიელბული ქალაქი იარსუვათა თავის შიშველ კედლებთან, ღვთაებებთან და საგვარეულო სულებთან ერთად.

§ 3. მე, ჩემმა უდიდებულესობამ, მას შემდეგი ვალდებულება დავაკისრე: თუკი მე, ჩემი უდიდებულესობა, დავიპყრობ იარსუვათას ხმლით, ხათის ფეხოსანი და

რეხოსანი ლაშქრით, მე ავიყვან მის ტყვეებს და ქონებას და ხათიში წავასხამ. მიუხედავად ამისა, მე გადმოგვემ დაწარიელებულ ქალაქ იარსუვათას თავის შიშველ კედლებთან, ღვთაებებთან და საგვარეულო სკლებთან ერთად შენ, აზირადა.

§ 4. მაგრამ თუ არა, სანამ მე, ჩემი უდიდებულესობა, დავიპყრობ იარსუვათას, თეთეს ვაჟმა ან ძმამ უნდა ნინასწარ მოკლას თეთე, ან შეიპყროს იგი და შემოაბრუნოს ჩემსკენ და ასე თქვას: მე ვარ მისი უდიდებულესობის ქვეშევრდომი ამ ადგილას. მაშინ მე, ჩემი უდიდებულესობა, არ წავართმევ იარსუვათას მას. წავიღებ. მაგრამ თუკი არავინ არ მოკლავს თეთეს,

მისი ძმა იყო. შემოჭრიალდა ხათისკენ და იგი შეიქნა მისი უდიდებულესობის ქვეშევრდომი“.

§ 5. და მე, ჩემმა უდიდებულესობამ, განსაკუთრებულად დავამარჯხე ენ-ურთა, თავის ქონებასთან და ქვეყანასთან ერთად. მაგრამ მისი მეფობა, ტახტი, ქონება და ქვეყანა, რომელიც მე დავინდე, მივეყრი აზირადას და იგი გარგას ქვეყნის მეფედ ვაქრე. ხოლო აზირადამ თავისი ვაჟი ირ-თეშუბი უფლისნულად დაამტკირა. მომავალში, როდესაც აზირადა გარდაივლდება, თავის ვაჟს – ირ-თეშუბს დაუტოვებს თავის მეფობას, გვირგვინს, ქვეყანას და ქონებას.

§ 6. და თუკი ირ-თეშუბი არ აწყენინებს ჩემს უდიდებულესობას და ხათის ქვეყანას, მაშინ მომავალში

არც მისი ძმა, არც ნათესავი არ შეეწილება მას სამეფო ტახტში, არც მის ქონებაში, არც მის ქვეყანაში. ღა თუკი, აზირაღა როქხაღია ღა მისი ვაჟი ირ-თეშუბი შეენინაღმღეგება თავის მამა აზირაღას ღა შეერღება, რომ ავნოს თავის მამას, მამინ ირ-თეშუბის სამეფო ტახტი ზარგაში შეირყვა.

§ 7. რადგანარ ხუია ღა შუმითარა ხათის მხარეს გადავიღენ, აზირაღა ღა ირ-თეშუბი არ უნღა შეერაღონ, რომ ავნონ შუმითარას ღა ხუიას ღა ზოროტება არ უნღა განიზრახონ მათ ნინაღმღეგ.

§ 8. მაგრამ თუკი აზირაღა ღა ირ-თეშუბი განიზრახვენ ავნონ შუმითარასა ღა ხუიას, ზოროტებას ჩაიფიქრებენ მათ ნინაღმღეგ, ან მათ ღამერინებას ჩაიღებენ (გულში), მამინ ამ შემთხვევაში აზირაღა ღა ირ-თეშუბი ხათის აწყენინებენ.

§ 9. შუმითარამ ღა ხუიამ არ უნღა განიზრახონ ავნონ აზირაღასა ღა ირ-თეშუბს, მათ ნინაღმღეგ ზოროტება არ უნღა ჩაიღონ (გულში), არავითარ შემთხვევაში არ უნღა ღამერინონ ისინი. თუკი შუმითარა ღა ხუია განიზრახვენ, როგორმე ავნონ აზირაღას ღა ირ-თეშუბს ღა ზოროტებას განიზრახვენ მათ ნინაღმღეგ, მამინ შუმითარა ღა ხუია აწყენინებენ ხათის ქვეყანას.